

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 347)

Jul (1) / 2021

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்5
3. தத்வ த்ரயம்.....7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....11
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....17

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(பகுதி – 167)

அத்யாயம் – 31 – ஸுதர்சனம்

ஸ்ரீ: உவாச: -

1. யா ஸா ஷாட்குண்ய தேஜ:ஸ்தா க்ரியாசக்தி: ப்ரகாசிதா
ஆக்நேயம் ரூபம் ஆச்ரித்ய ஸா தத்தே பௌருஷம் வபு:
2. ஸர்வ அஸ்தர்சஸ்த்ர ஸம்ஸ்யூதம் ஸூர்ய ஸோம அக்நி மூலகம்
மஹத் ஸுதர்சனம் நாம நாநாரூப உபசோபிதம்

பொருள் – (மஹாலக்ஷ்மி கூறுவது) ஆறு குணங்களை, குறிப்பாக தேஜஸ் என்னும் குணத்தை வெளிப்படுத்துவதாக க்ரியாசக்தி உள்ளது (அல்லது இந்த குணங்களின் சாரமாக க்ரியாசக்தி உள்ளது என்றும் கூறுவர்). முன்னர் கூறியது போன்று இது புருஷ ரூபம் கொண்டதாக உள்ளது. அவள் அக்னியை ரூபமாகக் கொண்டுள்ளாள். அவள் ஸூர்யன், சந்த்ரன் மற்றும் அக்னியிலிருந்து வெளிப்படுகிறாள். அனைத்து அஸ்தர்சங்களையும் தன்னுள் கொண்டவளாக உள்ளாள். பெருமை மிக்க ஸுதர்சனமாக, பலவிதமான பெயர்கள் கொண்டவளாக, பல ரூபங்களை உள்ளடக்கியவளாக இருக்கிறாள்.

3. தஸ்ய மத்யே ஸ்திதா சக்தி: பௌருஷீம் தநுமாஸ்திதா
ஸௌம்ய அக்நேய ஸ்வரூபேண தத் தத் கால வ்யவஸ்தயா

பொருள் – ஸுதர்சனத்தின் இதயத்தில் சக்தியானது ஒரு புருஷ வடிவில் உள்ளது. இது ஸோமன் மற்றும் அக்னி போன்றே உள்ளது. இது அந்தந்த நேரத்திற்கு ஏற்ப இயங்கவல்லதாக உள்ளது.

4. புரஸ்தாத் தர்சிதஸ்தஸ்யா வாசகஸ்தே சதுர்வித:

தத்ர ஸம்ஜ்ஞாமயோ மந்த்ரோ பூயஸா பலவத்தர:

பொருள் – சக்தியைக் குறிக்கவல்ல நான்குவிதமான ஒலிகள் (பீஜம், பிண்டம், ஸம்ஜ்ஞா, பதம்) குறித்து உனக்கு நான் முன்பே கூறினேன். இவற்றில் ஸம்ஜ்ஞா மந்த்ரமானது மிகவும் பலம் பொருந்தியதாகும்.

5. தஸ்ய வ்யாக்யாம் இமாம் சக்ர கதந்த்யா மே நிசாமய

யா ஸா ஸோம ஆத்மிகா சக்தி: உந்மேஷ: ப்ரதமோ ஹரே:

பொருள் – இந்த்ரனே! அந்த மந்த்ரம் குறித்து நான் உனக்கு விளக்கமாகக் கூறக் கேட்பாயாக. ஸோமனை உள்ளடக்கிய அந்த சக்தியானது ஸ்ரீஹரியின் இயங்கு நிலையாக உள்ள ஸ்ரீ என்னும் நானே ஆகிறேன். இதுவே ஸஹஸ்ரார மந்த்ரத்தின் முதல் எழுத்தின் (அதாவது “ஸ”) முதன்மையான சக்தியாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 34)

ததச்ச

54. ப்ரவ்ரஜ்யாதியுதா பரத்ர புருஷே பாதிவ்ரதீம் பிப்ரதீ

பக்தி: ஸா ப்ரதிருத்த ஸர்வகாரணாம் கோரம் தபஸ்தப்யதே

துஷ்டா தேந ஜநார்த்தநஸ்ய கருணா குர்வீத தத்கங்கரம்

க்வசித் கைடப கோடி கல்பமஸூரம்

பொருள் – (காமன் கூறுவது) அதன் பின்னர் அந்த பரபக்தி என்பவள், பதிவ்ரதை என இருந்து, ஸந்யாஸம் முதலான பலவற்றையும் கைக்கொண்டு, பரபுருஷனிடம் மட்டுமே நோக்கம் கொண்டவளாக, அனைத்து இந்தரியங்களை அடக்கி, கடுமையான தவம் இயற்றுவாள். அவளுடைய பக்தியைக் கண்டு மகிழும் ஜநார்த்தனன், தனது கருணை காரணமாக, கோடி கைடப அஸூரர்களும் ஈடாக முடியாதபடியான அஸூர குணம் கொண்ட ஒரு பணியானை அவளுக்கு நியமனம் செய்கிறான் (கூற வந்ததை பாதியில் நிறுத்துகிறான்).

[வஸந்தன் தனக்குள் கூறுவது] அந்த அஸூரன் ஸங்கல்பஸூர்யோதயமே ஆவான். மேலே கூறப்பட்ட ச்லோகத்தை, “அவன் நம்மை அடியுடன் அழிப்பவன் ஆவான்”, என முடிக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்கு முன்பாக நாம் வேறுவிதமாக முடிப்போம். இவ்விதம் எண்ணியபடி உரத்த குரலில், “இதற்கு மேல் ஏதும் கூறவேண்டாம்”, என்றான்.

[ரதி மிகுந்த பரபரப்பாக] நாதனே! என்னைக் காக்கவேண்டும், என்னைக் காக்கவேண்டும் [என்று உரைத்தபடி தனது கணவனை அனைத்துக்கொள்கிறாள்].

[காமன் அவளை அணைத்துக்கொண்டு, இதற்கு முன்பு இது போன்ற சுகத்தை அனுபவித்ததில்லை என்னும்படியாக நின்று, தனக்குள் கூறுவது]

55. ஜநித வலயமங்கே தத்த ஹாராவமர்தே

முஷித நிகிலகேதே மோஹ ஸந்தோஷ ஹேதௌ

ஸ சகித பரிரம்பே ஸாம்ப்ரதம் (ஸ ஆதரம்) காதராஷ்யாஸ்த்யஜதி

யுகல சிந்தாம் அங்கயோ: அந்தராத்மா

பொருள் - [காமன் மனதில் சிந்திப்பது] பரபரப்பாக அலைகின்ற கண்களுடன் இவள் நம்மை அணைத்துக்கொண்டாளே! இந்த அணைப்பால் இவளுடைய வளைகள் உடைந்தன, ஹாரத்தின் முத்துக்கள் நசுங்கின, இவளுடைய வலிகள் குறைந்தன. இது மோஹனுக்கு மகிழ்வை அளிக்கும். நாங்கள் இருவரும் இரண்டு சரீரங்கள் என்னும் எண்ணமே எனக்கு மறைந்தது. எங்களுடைய மனம் மற்றும் எங்களுடைய அந்தர்யாமியான ஸர்வேச்வரன் கூட இவ்விதம் இரண்டாக எண்ணக்கூடுமோ?

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 45)

வ்யாக்யானம் - இங்ஙனன்றிக்கே தத்வநிருபணத்திலே ஜீயரருளிச் செய்ததும் ஒரு க்ரமமுண்டு. அதாவது, “பூதாதியில் நின்றும் சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும்; சப்த தந்மாத்தரையில் நின்றும், அதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையான ஆகாசம் பிறக்கும்; சப்த தந்மாத்தரத்தையும் ஆகாசத்தையும் பூதாதி ஆவரிக்கும்; இப்படி பூதாத்யாவ்ருதமாய், ஸ்தூல ஆகாச ஸஹக்ருதமாய்க் கொண்டு விக்ருதமான சப்த தந்மாத்தரத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரம் பிறக்கும்; அதில் நின்றும் ஸ்பர்ச குணகமான வாயு பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான சப்த தந்மாத்தரையாவரிக்கும்; சப்த தந்மாத்தராவ்ருதமாய், வாயு ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ஸ்பர்ச தந்மாத்தரத்தில் நின்றும் ரூப தந்மாத்தரை பிறக்கும்; அதில் நின்றும் ரூப குணகமான தேஜஸ்ஸு பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை ஆவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், தேஜஸ் ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ரூப தந்மாத்தரத்தில் நின்றும் ரஸ தந்மாத்தரை பிறக்கும்; அதில் நின்றும், ரஸ குணகமான ஜலம் பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ரூப தந்மாத்தரம் ஆவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அம்ப ஸஹக்ருதமாய்க் கொண்டு விகரித்த ரஸ தந்மாத்தரத்தில் நின்றும் கந்த தந்மாத்தரம் பிறக்கும்; அதில் நின்றும் கந்தகுணையான ப்ருதிவி பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ரஸ தந்மாத்தரம் ஆவரிக்கும்”, என்கை. இதில் முற்பட்ட க்ரமத்திலே ஸ்பர்ச தந்மாத்தராதி சதுஷ்டயத்துக்கு ஸ்வஸ்வ விசேஷ உத்பாதநத்தில் பூர்வபூர்வ பூத ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது; பிற்பட்ட க்ரமத்தில், பூர்வ பூர்வ தந்மாத்தரத்துக்கு உத்தரோத்தர தந்மாத்தர உத்பாதநத்தில் ஸ்வஸ்வ விசேஷ ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், அந்யோந்ய விரோதமில்லை.

விளக்கம் – இவ்விதம் அல்லாமல், தத்வநிரூபணத்தில் ஸ்வாமி வாதிகேஸரி அழகிய மணவாள ஜீயர் அருளிச்செய்த வரிசை ஒன்று உள்ளது. அதாவது பூதாதியிலிருந்து சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும்; சப்த தந்மாத்தரையிலிருந்து, அதனுடைய ஸ்தூல நிலையான ஆகாசம் தோன்றும்; சப்த தந்மாத்தரை மற்றும் ஆகாசம் ஆகியவற்றை பூதாதி மூடும். இவ்விதம் பூதாதியால் மூடப்பட்டதாகவும், ஸ்தூலமான ஆகாசத்தைத் துணையாகக் கொண்டதாகவும், சப்த தந்மாத்தரையிலிருந்து ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை பிறக்கும்; அதிலிருந்து ஸ்பர்ச குணத்தைக் கொண்டதான வாயு பிறக்கும்; இவை இரண்டையும், அவற்றின் காரணப்பொருளான சப்த தந்மாத்தரை மூடும். இவ்விதம் சப்த தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், வாயுவைத் துணையாகக் கொண்டதும் ஆகிய ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையிலிருந்து ரூப தந்மாத்தரை பிறக்கும்; அதிலிருந்து ரூப குணத்தைக் கொண்டதான தேஜஸ் பிறக்கும்; இவை இரண்டையும், அவற்றின் காரணப்பொருளாகிய ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை மூடும். இவ்விதம் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், தேஜஸ்ஸைத் துணையாகக் கொண்டதும் ஆகிய ரூப தந்மாத்தரையிலிருந்து, ரஸ தந்மாத்தரை பிறக்கும்; அதிலிருந்து ரஸ குணத்தைக் கொண்டதான நீர் பிறக்கும்; இவை இரண்டையும், இவற்றின் காரணப்பொருளாகிய ரூப தந்மாத்தரை மூடும். இவ்விதம் ரூப தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், நீரைத் துணையாகக் கொண்டு மாற்றம் அடைந்ததும் ஆகிய ரஸ தந்மாத்தரையிலிருந்து கந்த தந்மாத்தரை பிறக்கும்; அதிலிருந்து கந்த குணத்தைக் கொண்டதான பூமி பிறக்கும்; இவை இரண்டையும் இவற்றின் காரணப்பொருளாகிய ரஸ தந்மாத்தரை மூடும்; இதுவே தத்வ நிரூபணத்தில் உள்ள வரிசையாகும். இவற்றில், முதலில் கூறப்பட்ட வரிசையில், ஸ்பர்ச தந்மாத்தை முதலான நான்கிற்கு, அவை சிறப்பாக உண்டாகும்விதத்தில் அவைஅவைக்கு முன்புள்ள பூதத்தின் உதவி கூறப்பட்டது. அடுத்துள்ள வரிசையில், முன்பு முன்பு உள்ள தந்மாத்தரைகளுக்கு, அவற்றின் பின்னர் பின்னர் உற்பத்தி ஆகின்ற தந்மாத்தரை உற்பத்தியில், அவைஅவைக்கு சிறப்பாக உள்ள உதவி கூறப்பட்டது. எனவே இந்த இரண்டு வரிசைகளுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு என்பது இல்லை.

வ்யாக்யானம் - ஓரொன்றில் இரண்டும் அநுக்தமேயாகிலும், இரண்டும் அபேக்ஷிதமாகையாலே, ஆவரண கதநத்திலும், “பூர்வ பூர்வ தந்மாத்தரம் உத்தரோத்தர தந்மாத்தரத்தையும், தத் விசேஷத்தையும் ஆவரிக்கும்”, என்று ஜீயரருளிச் செய்கையாலும்; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே “சப்த மாத்ரம் ததாசாசம் பூதாதிஸ்ஸ ஸமாவ்ருணோத்” என்றவிதுக்கு, “சப்த மாத்ரம் – சப்த தந்மாத்தரம்; ததாசாசம் - ஸ்தூலாசாசஞ்ச ஸ பூதாதிராவ்ருணோத். ஏதேந பூர்வ பூர்வ தந்மாத்தரமுத்தரோத்தர தந்மாத்தரம் தத் விசேஷஞ்சாவ்ருணோதிதி தர்சிதம்” என்று பிள்ளை எங்களாழ்வான் வ்யாக்யானம் பண்ணுகையாலும்; தத்வத்ரய விவரணத்தில், தந்மாத்தரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னவோபாதி தத் விசேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றில்லையேயாகிலும் அது உபலக்ஷணமாமித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடம் தன்னில் பூதாத் தந்மாத்தரோத்தரத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையாலிரண்டும் கொள்ளவேணும். தத்வநிருபணத்தில், தந்மாத்தர தத் விசேஷங்களிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவில் இரண்டையும் சேர்த்துப் பிடித்துச் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விசேஷ உத்தபத்திக்கு முன்பே தந்மாத்தரத்துக்கு ஆவரணம் கொள்ளவேணும். த்வக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குர சக்தியில்லாதாப்போலே, ஆவாரகத்தையொழிந்தபோது உத்தர கார்ய சக்தியில்லை யென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. இப்படி பூத தந்மாத்தர ஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஆவரண க்ரமம் வக்தவ்யமாயிருக்கச் செய்தேயும், அருளிச் செய்யாதொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையன்று; ஸங்கோசேந உத்தபத்தி க்ரமத்தை அருளிச்செய்தாரித்தனை. பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் இப்படியிறே அருளிச்செய்தது.

விளக்கம் - இந்த இரண்டில் இரண்டு விஷயங்களும் கூறப்பட்டுள்ளபோது, இரண்டும் அவசியமா என்றால், அந்த இரண்டுமே தேவைப்படுகின்றன என்று கருத்து. மறைவு குறித்துக் கூறப்படும் இடத்தில், “பூர்வ பூர்வ தந்மாத்தரம் உத்தரோத்தர தந்மாத்தரத்தையும், தத் விசேஷத்தையும் ஆவரிக்கும் - முன்பு முன்பு உள்ள தந்மாத்தரங்கள், அவற்றின் பின்பு பின்பு உள்ள தந்மாத்தரையையும், அதன் சிறப்பாக உள்ள பூதங்களையும் மூடும்” என்று ஸ்வாமி வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாள ஜீயர் அருளிச்செய்வதாலும்; ஸ்ரீவிபு – சப்த மாத்ரம் ததாசாசம் பூதாதிஸ்ஸ ஸமாவ்ருணோத் - சப்த தந்மாத்தர மற்றும் ஸ்தூல ஆகாசம்

ஆகியவற்றை பூதாதி மூடுகிறது - என்றுள்ள வாக்கியத்திற்கு, “சப்த தந்மாத்தர்ம் ஸ்தூலாகாசஞ்ச ஸ பூதாதிராவ்ருணோத்; ஏதேந பூர்வ பூர்வ தந்மாத்தர்முத்தரோத்தர தந்மாத்தர்ம் தத் விசேஷஞ்சாவ்ருணோதிதி தர்சிதம் - தந்மாத்தரை மற்றும் ஸ்தூலமான ஆகாசம் ஆகியவற்றை பூதாதி மூடுகிறது; இவ்விதம் கூறுவதால், முன்பு முன்பு உள்ள தந்மாத்தரைகள், பின்பு பின்பு உள்ள தந்மாத்தரை மற்றும் அதன் சிறப்பான பூதங்கள் ஆகியவற்றை மூடுகின்றன என்று உணர்த்தப்பட்டது” என்பதாக பிள்ளை எங்களாழ்வான் வ்யாக்யானம் செய்துள்ளதாலும்; தத்வத்ரய விவரணத்தில் தந்மாத்தரைக்கு மூடுதல் கூறப்பட்டது போன்று அதன் சிறப்பான பூதங்களுக்கு மூடுதல் கூறப்படவில்லையே என்ற சந்தேகம் எழுந்தாலும், அது உபலக்ஷணம் மட்டுமே ஆகும் என்றாகிறது. இவ்விதம் கொள்ளவில்லை என்றால், அங்கு பூதங்களிலிருந்து தந்மாத்தரை உற்பத்தி ஆகின்றன என்பதைக் கூற இயலாது. எனவே இரண்டு வரிசைகளையும் கைக்கொள்ளவேண்டும். தத்வநிருபணம் என்ற நூலில், தந்மாத்தரை மற்றும் அதன் சிறப்பாகிய பூதங்கள் ஆகிய இரண்டிற்கும் மறைவு குறித்துக் கூறும்போது, தந்மாத்தரை மற்றும் பூதங்கள் ஆகிய இரண்டும் சேர்த்துப் பிடித்து உரைக்கப்பட்டது என்றாலும், பூதங்களின் உற்பத்திக்கு முன்னரே தந்மாத்தரையின் மறைவு குறித்துக் கொள்ளவேண்டும். தோல் அற்றதான விதைக்கு முளை விடும் திறன் இல்லை என்பது போன்று, மறைவு என்பது இல்லாதபோது, அதன் பின்னர் வருகின்ற கார்யசக்தி இல்லை என முன்பே கூறப்பட்டது. இவ்விதம் பூதங்கள் தந்மாத்தரைகளுடைய ஸ்ருஷ்டி கூறப்படும்போது, மூடப்படும் வரிசையானது வெளிப்படையாக உள்ளபோதிலும், அதனை அருளிச்செய்யாமல் விடுத்த காரணம், “அவசியம் இல்லை” என்பது அல்ல; உற்பத்தி வரிசையை அவ்விதம் சுருக்கமாக உரைக்கவேண்டும் என்பதால் ஆகும். ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் இவ்விதமே அருளிச்செய்தார்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 312)

4-8-8 வரிவளையாற் குறைவில்லாப் பெருமுழக்காலடங்காரை
எரியழலம் புகவூதி இருநில முன் துயர் தவிர்ந்த
தெரிவரிய சிவன் பிரமன் அமரர் கோன் பணிந்தேத்தும்
விரி புகழான் கவராத மேகலையாற் குறைவிலமே

பொருள் - முகத்தில் வரியைக் கொண்டதான ஸ்ரீபாஞ்சஜநயம் என்ற சங்கு மூலம் ஏற்பட்ட குறைவு இல்லாத பெரிய முழக்கம் வழியாக, அடங்காமல் உள்ள சத்ருக்களை, ஓங்கி வளர்ந்து எழுந்து நிற்கின்ற பயம் என்ற அக்னியானது, அவர்களுடைய உள்ளத்தில் புகும்படியாக ஊதுபவனும்; முன்பு ஒரு காலத்தில் பெரியதான இந்தப் பூமியின் பாரம் என்ற துன்பத்தை நீக்கியவனும்; இத்தகைய உபகாரங்கள் மூலம் தனக்கு நிகரானவனோ என்று மயங்கக்கூடியதான மிகுந்த முக்கியத்வம் கொண்ட ருத்ரன், நான்முகன், இந்திரன் போன்றவர்களால் துதிக்கப்படும் பரந்த புகழ் கொண்டவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் விரும்பாத மேகலையால் (இது பரிவட்டத்தின் மேல் கட்டப்படும் காஞ்சி அல்லது பரிவட்டம் என்னும் துணி) என்ன பயன் உள்ளது?

அவதாரிகை - “ஜகத்துக்காக உபகரிக்குமவன் தனக்கு அஸாதாரணையான என்னை உபேசஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு?”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “இந்த உலகம் முழுமைக்கும் உபகாரங்கள் பலவும் செய்யும் ஸர்வேச்வரன், மிகவும் எளிதாக உதவும்படியாக உள்ள என்னை ஒதுக்கினால், எனது மேகலையால் என்ன பயன் உள்ளது?”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (வரிவளையால்) வளையென்று சங்கு. முகத்திலே வரியையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தாலே. (குறைவில்லாப் பெருமுழக்கால்) சத்ருக்களளவல்லாத மஹா த்வநியாலே; “ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத்” என்கிறபடியே, “ஐகத் ஸபாதால வியத்திகீச்வரம் ப்ரகம்பயாமாஸ” என்கிறபடியே. (வரிவளையால் பெருமுழக்கால்) “ஹஸ்தேந ராமேண” என்னுமாபோலே. (அடங்காரை) அடங்காருண்டு சத்ருக்கள், அவர்களை. (எரியமூலம் புகவூதி) எரியாநின்றுள்ள அக்நியானது அவர்கள் ஹ்ருதயத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி ஊதி. பயாக்நி கொளுந்தும்படி பண்ணி, ஆச்ரித விரோதிகளைக் கழியவூதிற்று இவளையிட்டிறே. (இருநில முன் துயர் தவிர்த்த) பரப்பையுடைத்தான பூமியில் முன்பேயுண்டான துக்கத்தைப் போக்கின. முன்பே பிடித்து துக்கநிவர்த்தகனாய்ப் போருமவனின்றித் தலையை நோவுபட விட்டிருக்குமாகில், பின்னை எனக்கு என்னுடைமை கொண்டு கார்யமென்? ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ய கோஷமாகிற இதுதான் அநுகூலர் கேட்க ஆசைப்பட்டிருப்பதுமாய், ப்ரதிகூலர் முடிகைக்கு ஹேதுவுமாயிருப்பதொன்றிறே. “தேவாநாம் வவ்ருதே தேஜ: ப்ரஸாதச்சைவ யோகிநாம்”, “ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத்” இத்யாதிவத். பெரியாழ்வார் திருமகளுக்கும் விசேஷித்து ஜீவநமாயிருப்பதொன்றிறே இது.

விளக்கம் - (வரிவளையால்) - வளை என்பது சங்கு, அதாவது ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். (குறைவில்லாப் பெருமுழக்கால்) - சத்ருக்கள் அளவுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் எழுகின்ற பெரிய ஓசை. கீதை (1-19) - ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத் - அந்த ஓசையானது த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய புத்திரர்களின் இதயங்களைப் பிளந்தது - என்றும், மஹாபாரதம் - ஐகத் ஸ பாதால வியத்திகீச்வரம் ப்ரகம்பயாமாஸ - பாதாளம், ஆகாசம், திசைகள் மற்றும் திக்பாலர்கள் ஆகியவற்றுடன் கூடிய இந்த உலகத்தையே அந்த ஓசையானது நடுங்கும்படிச் செய்தது - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப உள்ள ஓசை. (வரிவளையால் பெருமுழக்கால்) - ஹஸ்தேந ராமேண - இராமன் கையினால் - என்பதற்கு ஏற்ப.

(அடங்காரை) - அதாவது பகைவர்களை. (எரி அழலம் புக ஊதி) - ஓங்கி வளரும்படி உள்ள அக்னியானது அவர்களுடைய இதயத்தில் புகும்படியாகச் சங்கை ஊதி. அதாவது பயம் என்ற அக்னியானது பெரிதாக எரியும்படியாகச் செய்து. அடியார்களுடைய விரோதிகள் கழியும்படியாக ஊதியது இந்தப் பாஞ்சஜந்யத்தைக் கொண்டு அல்லவோ? (இருநில முன் துயர் தவிர்த்த) - மிகுந்த பரப்பு கொண்டதான இந்த பூமியில் முன்பே ஏற்பட்ட துக்கத்தை விலக்கிய. எந்தக் காலத்திலும் துக்கத்தை விலக்குபவனாக அவன் உள்ளபோதிலும், இன்று என்னை இவ்விதம் துக்கம் அடையும்படிச் செய்தான் என்றால், எனக்கு எனது உடைமைகளால் என்ன பயன் உள்ளது? ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் என்ற இந்தச் சங்கின் ஓசையானது, அவனுடைய அடியார்கள் கேட்க விருப்பம் கொள்வதும், விரோதிகள் முடிவதற்குக் காரணமாக உள்ளதும் என்பதாக அல்லவோ உள்ளது? ஸ்ரீவிபு. (5-33-26) – தேவாநாம் வவ்ருதே தேஜ: ப்ரஸாதச்சைவ யோகிநாம் - அந்த ஓசையால் தேவர்களுக்குப் பலம் வளர்ந்து, யோகிகளுக்கு அறிவு ஓங்கியது - என்றும், கீதை (1-19) - ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத் - அந்த ஓசையானது த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய புத்திரர்களின் இதயங்களைப் பிளந்தது - என்றும் கூறப்பட்டது. பெரியாழ்வாருடைய திருமகளாகிய ஆண்டாள் உயிர் பிழைத்தபடி இருப்பதற்கு இந்தச் சங்கு அல்லவோ காரணமாக உள்ளது?

வ்யாக்யானம் - (பூங்கொள் இத்யாதி) ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்குமுண்டான விடாய் தனக்கொருத்திக்கும் உண்டாகையாலே, அவர்களிருவரும் பெற்ற பேற்றை நானொருத்தியும் ஒருகாலே பெறவேணுமென்கிறாள்; “இது பட்டர் அருளிச்செய்ய நான் கேட்டேன்” என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வார். சிசுபாலன் ஸ்வயம்வரத்திலே ப்ரவ்ருத்தனானபோது ருக்மிணிப்பிராட்டி, “இவ்வளவிலே க்ருஷ்ணன் வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகில் நான் பிழையேன்” என்ன; அவள் கலங்கின ஸமயத்திலே புறச்சோலையிலே நின்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை முழக்க, அது வாராச் செவிப்பட்டது; ராவணன் மாயா சிரஸ்ஸைக் காட்டினபோது பிராட்டி தடுமாற, அவ்வளவிலே ஜயாகோஷம் வாராச் செவிப்பட்டது; அவ்விருவர் விடாயும் தனக்கொருத்திக்கும் உண்டாகையாலே, இரண்டும் ஒருகாலே பெறவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாளாயிற்று இவள்.

விளக்கம் - (பூங்கொள் இத்யாதி) - ஸ்ரீஜனகருடைய திருமகளாகிய சீதைக்கும், ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கும் ஏற்பட்ட தவிப்பானது தான் ஒருவளுக்கு மட்டுமே உண்டான காரணத்தால், அவர்கள் இருவருக்கும் கிட்டிய பேறானது தான் ஒருவர் மட்டுமே முழுமையாகப் பெறவேண்டும் என்கிறாள்; “இதனை ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச்செய்ததை நான் கேட்டேன்”, என்று ஸ்வாமி நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வார். இதனை விளக்குகிறார். சிசுபாலன் தனது ஸ்வயம்வரத்திற்கு வந்தபோது ருக்மிணிப்பிராட்டி, “இங்கு க்ருஷ்ணன் வந்து தனது திருமுகத்தைக் காண்பிக்கவில்லை என்றால் நான் பிழைக்கமாட்டேன்”, என்று கலங்கி நின்றாள்; அப்போது புறச்சோலையிலிருந்து க்ருஷ்ணன் தனது ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை முழங்கினான்; அந்த ஓசையானது அவள் காதுகளில் விழுந்தது. இதே போன்று, இராவணன் மாயையால் உண்டாக்கப்பட்ட இராமனுடைய தலையைக் காண்பித்தபோது சீதை தடுமாறினாள்; அப்போது அந்தச் சங்கின் வெற்றி ஒலி அவள் செவிகளில் கேட்டது. இப்படியாக இருந்த அந்த இருவருடைய தவிப்பும் தான் ஒருத்திக்கு மட்டுமே ஏற்பட்டது; ஆகவே அந்த இருவரும் அடைந்த நிம்மதியை, தான் ஒருவர் மட்டுமே அடையவேண்டும் என விரும்பினாள்.

வ்யாக்யானம் - (தெரிவரி இத்யாதி) பாரத ஸமரத்தை முடிய நடத்தினபடியைக் காண்கையாலே, தங்களை துர்ஜ்ஞேயராக நினைத்திருப்பாருமாய்ப் பூமியில் கால் பாவாமையாலே வந்த துரபிமாந்தையுடையருமான ருத்ரன் தொடக்கமானார் பக்நாபிமாநராய்க் கொண்டு வந்து விழுந்து ஏத்தும்படியான பரந்த புகழையுடையவன். ஒரு கொசுக்குத் திரள் இருந்ததென்னா, திருப்பாற்கடலில் ஒரு மூலை சுவர்றாதிறே; அப்படியே, இவர்கள் ஏத்தா நின்றால் ஏத்தினவிடம் அளவுபட்டு, ஏத்தாதவிடம் மிஞ்சும்படியான புகழையுடையவன். (கவராத இத்யாதி) அவன் விரும்பாதே நானே உடுத்து முசியும்படியான மேகலை எனக்கு என் செய்ய? உடை மாறாத பரிவட்டங் கொண்டு கார்யமென்? ரக்ஷகனாய்த்தான் வந்து புகழ் படைத்துப் போருகிறவன், “இத்தலையை ரக்ஷித்து வரும் புகழ் வேண்டா, அது தவிர்ந்தால் வரும் அவத்யம் வர அமையும்” என்றிருந்தானாகில், நான் எனக்கு அவத்யமாய்ப்படி பரிவட்டம் பேணியிருக்கவோ?

விளக்கம் - (தெரிவரி இத்யாதி) - பாரதப்போரை வெற்றிக்கரமாக நடத்தி முடித்ததைக் கண்டதால், தாங்கள் மற்றவர்களால் அறியப்படாதவர்கள் என்று எண்ணுவதாலும், தரையில் கால் பாவாமல் நடப்பதால் ஏற்பட்ட கர்வம் கொண்டதாலும், ருத்ரன் தொடக்கமாக உள்ள பலரும், தங்களுடைய கர்வத்தைக் கைவிட்டு, திருவடிகளில் வந்து விழுந்து ஏத்தும்படியான பரந்த புகழ் கொண்டவன். அனைத்து அமரர்களும் சேர்ந்து நின்றால் கூடத் திருப்பாற்கடலுடைய ஒரு மூலை அளவு கூட நிரம்பாது அல்லவோ? அது போன்று இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நின்று புகழ்கின்ற இடமானது அளவுடன் கூடியதாக, புகழாமல் நிற்கின்ற இடமானது அளவுபடாமல் உள்ளது; அந்த இடத்தை மிஞ்சும்படியாகப் புகழ் கொண்டவன். (கவராத இத்யாதி) - அவன் விரும்பாமல் நான் மட்டுமே உடுத்திக் கொண்டு நிற்கும்படியான மேகலை என்ற ஆடையால் எனக்கு என்ன பயன் உள்ளது? அனைத்தையும் பாதுகாப்பவன் என்ற புகழ் கொண்டவன், “இவளைக் காப்பாற்றுவதால் ஏற்படும் புகழ் எனக்கு வேண்டாம். காப்பாற்றாமல் விடுத்தால் நமக்கு உண்டாகும் பழியை ஏற்கலாம்”, என்று தீர்மானம் செய்தால், நானே எனக்குப் பழியைச் சேர்க்கும்விதமாக நல்ல புடவை உடுத்தலாமோ?

வ்யாக்யானம் - (வரிவளையால்) வாயாடி. வாய்க்கரைப்பற்றை அடுத்தாணாக வுடையவன். எதிரிகள் முடுகினால், இவன்தான் வாய்க் கரையிலேயிருந்து பண்ணும் ஆர்ப்பரவத்தைக் கேட்டு எதிரிகள் முழுக்காயாக அமையும்படியாயிருக்கும். அந்த:புரத்திலுள்ளார் “எங்கள் வாய் புகு சோற்றைப் பிறத்து ஜீவியா நின்றான்” என்று முறைப்பட்டால், அவன் வாய் விடாச் சாதியென்னலாம்படியிறே இருப்பது. ஓசையும் ஒளியுமுடையனாய், எதிரிகள் ஊதப் பறக்கும்படி பண்ணியிறேயிருப்பது. அல்லாத ஆழ்வார்கள் கூரியரேயாகிலும் தடியர் கழுத்தரென்னாலாய், இவனைப்போலே ஸுஷியுடையாரில்லையிறே. “மரங்கள் போல் வலிய நெஞ்ச”ராகையாலே, எரியழலம் புக ஊதிக் கொளுத்தினபடி. இப்படி ஆச்ரித ரக்ஷணம் பண்ணினவன் விரும்பாத மேகலையால் எனக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு?

விளக்கம் - (வரிவளையால்) - அடுத்து வரும் அனைத்தும் சங்கைக் குறித்த வர்ணனைகள் ஆகும். வாயாடி; அதாவது வாய் ஜாலம் கொண்டவன் மற்றும் வாக்கில் வசிப்பவன். வாய்க்கரை பற்றை மாதச் சம்பளத்தை விட்ட சீமையாகக் கொண்டவன். வாய்க்கரை பற்று என்பது உதடுகள் மற்றும் சீமை. எதிரிகள் மிகவும் நெருங்கி வந்தால், அவனுடைய வாய்க்கு மிகவும் அருகிலிருந்து இவன் செய்யும் ஆரவாரத்தைக் கேட்கும் எதிரிகள் முழுங்காயாக அவிந்து போகும்படிச் செய்பவன். அந்தப்புரத்தில் உள்ளவர்கள், “எங்களுடைய வாயில் செல்ல வேண்டிய சோற்றைப் பறித்து இவன் ஜீவிக்கிறான்” என்று கூறினால், அவன் ஏதும் வாய்விடாமல் உள்ளவன் என்று அல்லவோ உள்ளான்? இவனுடைய ஓசை மற்றும் ஒளி ஆகிய இரண்டாலும் எதிரிகளை ஊதிப் பறக்கும்படி உள்ளான். ஆனால் மற்ற ஆழ்வார்களைக் காட்டிலும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்திற்கு உள்ள ஏற்றம் என்ன என்பதைக் கூறுகிறார். மற்ற ஆழ்வார்கள், சக்ரம் முதலான அம்சங்களாக இருந்து, கூர்மையான அறிவுள்ளவர்கள் என்றாலும், கதை மற்றும் வில் என்பது போன்றவர்கள் மட்டும் அல்லாமல் அவனைப் போன்று ஞானம் உள்ளவர்கள் அல்லர். திருமாலை (27) – மரங்கள் போல் வலிய நெஞ்சம் - என்பவர்களாக உள்ளதால், எரிகின்ற அக்னியானது எதிரிகளுடைய உள்ளத்தில் புகுந்து எரியும்படியாக ஊதிக் கொளுத்தியவன். இவ்விதம் அடியார்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளவன் விரும்பாத எனது மேகலையால் எனக்கு என்ன பயன் உள்ளது?

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 27)

வ்யாக்யானம் - (யஸ்மிந் அஸ்மந் மநோரதபதஸ் ஸகலஸ் ஸமேதி) “பிதா த்வம் மாதா த்வம்” இத்யாதிகளான என்னுடைய ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகல மநோரதங்களும் அழகியதாக யாதொன்றிலே சேருகிறது. (ஸ்தோஷ்யாமி) இப்படி ப்ராப்யமுமாய், விலக்ஷணமுமாய், உபகாரகமுமான திருவடிகளிலே வாசிகமான அடிமை செய்கிறேன். (ந: குல தநம்) தனமாவது ஆபத்ரக்ஷகமுமாய், நித்யபோக்யமுமாயிருக்குமது. “குல தநம்” என்கையாலே, அயத்நஸித்தமுமாய், ஸ்வத:ப்ராப்தமுமாயிருக்கை. (குல தைவதம்) இத்தனத்தைத் தருமதாய் ஆச்ரயணீயமாயிருக்குமது. இத்தால், ஸ்தோத்ர ப்ரதிபாத்யமான ப்ராப்ய ப்ராபகங்களைச் சொல்லுகிறது. (தத் பாதாரவிந்தம்) உக்த ஸ்வபாவமான திருவடித்தாமரைகளை. (அரவிந்த விலோசநஸ்ய) “ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ” என்று ருசி ஜனகமுமாய், “தன்கால் பணிந்த என்பால் எம்பிரான் தடங்கண்கள்” என்று வத்ஸலமுமாய், “தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை” என்று ஸூரி போக்யமுமான திருக்கண்களை உடையவனுடைய. இத்தால் இவருடைய உத்யோகத்தைக் கண்ட ப்ரீதி திருக்கண்களிலே தோற்றுகிறது என்னுதல்; இவர் உத்யோகத்தைக் கண்டு ப்ரீதனாய் குளிர நோக்கினபடியைச் சொல்லுகிறது என்னுதல். “யந் மூர்த்நி மே ச்ருதிசிரஸ்ஸு ச பாதி, யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத பதஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி, ந: குலதநம் குலதைவதம், அரவிந்த விலோசநஸ்ய தத் பாதாரவிந்தம் ஸ்தோஷ்யாமி”.

விளக்கம் - (யஸ்மிந் அஸ்மந் மநோரதபதஸ் ஸகலஸ் ஸமேதி) – ஸ்தோத்ரரத்னம் (60) - பிதா த்வம் மாதா த்வம் - தந்தையும் நீயே, தாயும் நீயே - என்பதாக உள்ள

எனது இம்மை மற்றும் மறுமை ஆகிய அனைத்துவிதமான விருப்பங்களும் அழகாகச் சென்று எந்த ஒன்றில் சேர்க்கின்றனவோ. (ஸ்தோஷ்யாமி) – இப்படியாக, அடையப்படவேண்டிய இலக்காகவும், வேறுபட்ட மேன்மை கொண்டதாகவும், உபகாரமாகவும் உள்ள திருவடிகளில், சொற்கள் கொண்டு செய்யத்தக்க கைங்கர்யத்தைச் செய்கிறேன். (ந: குல தநம்) - செல்வம் என்பது ஆபத்து காலத்தில் உதவி செய்வதாகவும், எப்போதும் இன்பம் அளிப்பதாகவும் உள்ளதாகும். இங்கு “குல தநம்” என்று கூறுவதால், மிகவும் கடினப்பட்டு அடையப்படவேண்டாதபடி, எப்போதும் உள்ளதாகவும், தானாகவே வந்து சேர்வதாகவும் உள்ளது என்று உணர்த்தப்பட்டது. (குல தைவதம்) – இப்படிப்பட்ட செல்வத்தை அளிப்பதாகவும், அண்டி நிற்க ஏற்றதாகவும் உள்ள வஸ்து. இவ்விதம், இந்த ஸ்தோத்ரத்தின் மூலம் வெளிப்படுவதான உபாயம் மற்றும் இலக்கு ஆகியவை கூறப்பட்டது. (தத் பாதாரவிந்தம்) – புகழ்ந்து கூறத்தக்க இயல்பு கொண்டதான அந்தத் திருவடித்தாமரைகளை. (அரவிந்த விலோசநஸ்ய) – ஜிதந்தே (1) – ஜிதந்தே புண்டரீகாஷு – தாமரை போன்ற திருக்கண்கள் கொண்டவனுக்கு வெற்றிகள் – என்று ருசியை ஏற்படுத்துவதாகவும், திருவிருத்தம் (42) – “தன்கால் பணிந்த என்பால் எம்பிரான் தடங்கண்கள் – என்பதற்கு ஏற்ப வாத்ஸல்யம் கொண்டதாகவும், திருவாய்மொழி (2-6-3) – தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை - என்பதற்கு ஏற்ப நித்யஸூரிகளுக்கு இன்பம் அளிக்கவல்லதாகவும் உள்ள திருக்கண்களைக் கொண்டவனுடைய. இதன் மூலம், இவருடைய செயல்களைக் காணும்போது அவனுக்கு இவர் மீது ஏற்படும் ப்ரீதியானது திருக்கண்களில் வெளிப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டது. அதாவது, “இவருடைய செயல்களைக் கண்டு ப்ரீதி அடைந்தவனாக, இவரைக் குளிர நோக்கினான்”, என்கிறார். “யந் மூர்த்தி மே ச்ருதிசிரஸ்ஸு ச பாதி, யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத பதஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி, ந: குலதநம் குலதைவதம், அரவிந்த விலோசநஸ்ய தத் பாதாரவிந்தம் ஸ்தோஷ்யாமி” என்று வரிசைப்படுத்த வேண்டும்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்